

tržiški Vestnik

LETO X. — ST. 3

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič — Urejuje uredniški odbor. — Glavni in odgovorni urednik: VLADO ERJAVŠEK. — Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj — Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 — Številka računa pri KB 607-75-2-189 — Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

Sodelovanje mladine na vseh področjih

Pred nedavnim je bil drugi redni razširjeni plenum občinskega komiteja LMS, na katerem so sprejeli smernice za nadaljnje uspešno delo mladine v naši komunici. Za uspešno delo komiteja so imenovali šest komisij. Imenovanje teh komisij so narekovali problemi, ki se pojavljajo in prav zato se bodo kmalu pokazali pozitivni rezultati njihovega dela.

Komisija za delavsko mladino ima v svojem programu pomembne naloge pri reševanju vseh problemov delavske mladine. Mladi ljudje so še premalo seznanjeni s samim potekom proizvodnje, načini nagrajevanja in z delavskim samoupravljanjem. Zaradi tega bodo v BPT in Peko ustanovili klube mladih proizvajalcev. Omenjena komisija bo pripravljala

gradivo za proizvodne konference. Komisija bo posvetila večjo pozornost vključevanju mladine v organe delavskega samoupravljanja, ker je v teh organih premalo mladih ljudi. V komisiji bodo razpravljali tudi o življenjski ravni mladih delavcev, predvsem o stanovanjskem vprašanju in o družbeni prehrani. Ker je ukinjena Vajenska šola, bo komisija posta-

vila določena stališča, analizirala pa bo tudi stanje in pogoje vajencev privatnega sektorja.

Komisija za šolsko mladino bo obravnavala predvsem problematiko šolskih in razrednih skupnosti, šolskih odborov, krožkov, pomagala bo tudi pri delu klubov OZN, ki jih bodo ustanovili na vseh popolnih osnovnih šolah. Poleg tega bo komisija imenovala poseben iniciativni odbor za ustanovitev aktivna mladih prosvetnih delavcev.

Komisija za mladinske delovne brigade je tudi letos poskrbela, da bo določeno število brigadirjev odšlo na zvezno delovno akcijo, poleg tega pa bo skupno z občinskim ljudskim odborom določila objekte, na katerih naj bi mladinci delali prostovoljno. V razpravi se je pokazalo, da je pri organiziranju MDB eden osnovnih problemov ta, da prepozno obvestijo podjetja o odhodu mladincev na delovne akcije. Težave pa imajo tudi nekateri mladinci, ki ob povratku ne dobijo več tistega delovnega mesta, na katerem so delali pred odhodom v brigado.

Komisija za družbeno izživeljanje mladine bo skupaj z DPM, Partizanom in Svobodo organizirala praznovanja pomembnih državnih praznikov. Komisija se bo še naprej borila za pridobitev klubskih prostorov.

Komisija za idejno vzgojo ima precej obsežen načrt dela in ob pomoči Delavske univerze organizira izobraževanje mladih v mladinski politični šoli, v Tribuni mladih in v raznih seminarjih. Izvedla bo razna tekmovanja v podjetjih, šolah in po vaseh. To bodo nekakšna Pokazi kaj znaš, Spoznavaj svoj kraj v dobi revolucije in socialistične graditve. Tudi za medmestno radijsko tekmovanje Poslušaj in povej med Trbovljami in Tržičem bo zbrala več mladine. V sodelovanju s šolsko komisijo bo organizirala krožke OZN, in organizirala odsek za propagando in publicistiko, ki bo v lokalnih, mladinskih in centralnih časopisih ter po radiu objavljala članke in poročila o delu tržiške mladine. Komisija bo sodelovala pri praznovanju 20-letnice vstaje jugoslovanskih narodov.

Organizacijsko-kadrovska komisija bo nudila pomoč pri izdelavi programov dela novoustanovljenih aktivov, skušala bo pritegniti še ostalo neorganizirano mladino in ustanoviti nove aktivne pri stanovanjskih skupnostih. Več pozornosti bo posvetila sistematičnemu sprejemanju mladincev v Zvezo komunistov. V razpravi so izrazili željo: Mlade komuniste bolj seznaniti s programom ZK.

Veliko protestno zborovanje

Takoj, ko so naši ljudje zvedeli za zverinski umor predsednika zakonite kongoške vlade Patricea Lumumbe, so začeli ostro protestirati proti temu gnusnemu zločinu. Med prvimi so se zbrali na protestna zborovanja delavci v tovarni RUNO, kjer je govoril direktor Vlado Peračič-Planin in obsodil zločin, ki so zakrivali umor Lumumbe. Protestna zborovanja so bila še v Lepenki, BPT, Tovarni kos in srpov, ZLIT, Pilarni in Peko. Delavci so s protestnih zborovanj poslali brzojavke raz-

ličnim forumom, ki naj jih posredujejo naprej Združenim narodom in generalnemu sekretarju Hammarškjöldu.

Popoldne ob šestnajstih pa je bilo veliko protestno zborovanje na Trgu svobode, ki se ga je udeležilo več kot tisoč ljudi. Na zborovanju je govoril predsednik Občinskega ljudskega odbora tov. Lovro Cerar in izrazil ogorčenje vseh Tržičanov nad barbarskim početjem Belgijcev ter njihovih plačancev Combeja in Kasavubuja. Z zborovanja je poslala protestno brzojavko

tudi tržiška mladina, ki zahteva pravično kazen za storilce tega zločina.

Ogorčeno so proti tistim, ki so ubili Lumumbo, demonstrirali tudi učenci obeh osnovnih šol v mestu in tudi učenci okoliških šol so izrazili svoja prijateljska čustva Kongožanom, ki se borijo za svobodo, izdajalce in morilce pa so obsodili. Od vseh demonstrantov so bili najbolj revolucionarni učenci tržiških osnovnih šol, ki so vzklikali: Dol s Hammarškjöldom, Svoboda Afriki, Slava Lumumbi!

MATERIALNI ODNOSI postajajo pre- ozki za sedanje okvire DS

Na nedavni seji predsedstva Ob-
činskega sindikalnega sveta je o na-
daljnjem razvoju in krepitvi de-
lavskega samoupravljanja govoril
član Republiškega sindikalnega sve-
ta, tov. Kristan in orisal naloge sin-
dikatom v kvalitativnih spremembah
upravljanja. — Sindikati so pro-
blem nadaljnje krepitve delavskega
upravljanja postavili na prvo me-
sto. To ne bo enkratna akcija sin-
dikatom, ampak bodo vseskozi
budno spremljali dogajanja v orga-
nih delavskega upravljanja in po-
izkušali doseči poglobljene odnose.
Materialni odnosi že postajajo pre-
ozki za sedanje okvire delavskih
svetov in zato jih bo treba nadalje
razvijati, skladno z vsemi oblikami
delavskega upravljanja. Ves ta pro-
ces že dolgo teče, sedaj pa gre za
to, da bo res vsak proizvajalec so-
odločal o vseh važnih zadevah v
podjetju.

Uspeli so že utrditi sistem eko-
nomskih enot, obenem pa je tudi
vse bolj živa potreba po uvedbi
obratnih delavskih svetov, ki pa ne
bi bili samo formalni organi delav-
skega samoupravljanja, ampak bi
imeli tudi določeno materialno osno-
vo. Tu pa se pojavlja še vrsta na-
pake, ki jih predvsem zakrivijo vod-
stva podjetij, ki pod parolo — uve-
sti v podjetje obratne delavske sve-
te, razbijajo organe delavskega
upravljanja na manjše enote, ki ni-
majo nobene odločilne besede pri
gospodarjenju, niti nimajo nobene
materialne osnove za svoj obstoj.

Kakšne pristojnosti naj bi imeli
obratni delavski sveti? Bavili bi se
z vprašanji nagrajevanja, odločali,
kako bi porabili sklade skupne po-
rabe in odločali še o vrsti vprašanj,
o katerih sedaj odloča uprava ali
centralni delavski svet. Delavci mo-
rajo vedeti, da uprava vedno zago-
varja centralizacijo in prav proti
temu se morajo boriti. Prav tako pa
obratni delavski sveti niso zadnja
beseda pri razvoju delavskega samo-
upravljanja, ampak bomo preko
njih dosegli končni cilj — da bo
vsak proizvajalec sodeloval in so-
odločal, izražal svoje mnenje in
uveljavljal svojo voljo.

Kako pa je v tržiških kolektivih?
Predno bi začeli z ustanavljanjem
obratnih delavskih svetov, bi mora-
li povsod narediti analizo, kako je
delavski svet delal do sedaj — ali
je bil res gospodar podjetja, ali pa
je bil samo formalni organ. Nespa-
metno bi bilo uvajati obratne de-
lavske svete tam, kjer že sedanji
niso dobro delali. V takih prime-
rih glejmo, da bomo stare central-
ne delavske svete spravili v življe-
nje, in šele nato začeli misliti na
obratne delavske svete.

Vsa podjetja so morala poslati
na občino svoje perspektivne pla-
ne, torej načrte kako se bo podjetje
razvijalo v nadaljnjih petih letih.
Vprašajmo se, kje je sel perspektiv-
ni plan pred delavski svet!

Sindikalne podružnice imajo se-
daj, skupaj z organi delavskega
upravljanja, težko nalogo: odločno
začeti akcijo za popolno uveljavlja-
nje delavskih svetov.

POSTREŽNINA IN CENE V GOSTINSTVU

Mnogo se danes razpravlja o po-
strežnini in cenah v gostinstvu, kar
je seveda važno za potrošnika, ki
je dejansko prizadet. Ljudska skup-
ščina je izdala resolucijo, da se uve-
de postrežnina v gostinstvu in spro-
ste cene. Na osnovi te resolucije so
obravnavali sindikati in gostinske
zbornice LRS in organizirali v zvezi
s tem tudi seminarje. Na teh semi-
narjih je bilo rečeno, da se uvede
postrežnina v vseh gostinskih loka-
lih, v katerih je strežba pri mi-
zah. To bi bilo v našem primeru
povsod, razen v gostilni ZELENICA
in KINO. Prvotno smo uvedli
postrežnino samo v restavraciji PO-
STA in v kavarni, nakar je bil konč-
ni sklep, da se postrežnina uvede v
restavracijski sobi POSTE, v kavar-
ni ter v GOSTIŠČU LJUBELJ, v
vseh drugih lokalih pa ostanejo ce-
ne brez postrežnine. Bilo je tudi
govora, da mora gostinstvo preiti
na ekonomske cene, da bo sposobno
ustvarjati lastne sklade za odplače-
vanje anuitet in za ostale potrebe,
ki jih ni malo.

Svet za blagovni promet je na
eni izmed sej obravnaval postrež-
nino in cene v gostinstvu, kar je tu-
di objavil v TRŽIŠKEM VESTNI-
KU z dne 9. februarja 1961 in na
kar dajemo odgovor.

V prvem odstavku govori o neki
neumestnosti postrežnine čes, da je to
le navadno povišanje cen, ni jim pa
jasno, da je uvedba postrežnine na-
men večje zainteresiranosti strežne-
ga osebja za kulturnejšo postrežbo,
vzdrževanje higiene in drugo.

Dalje članek navaja, da so cene
v našem podjetju za 15 % višje od
cen drugod kot na primer v restav-
raciji Park v Kranju kar pa ni toč-
no. Če vzamemo vino REBULA kot
ta navaja, da je pri nas dražje, je
res le tako, da je v tej restavraciji
to vino 275 din liter in če dodamo
10 % postrežnine, je 303 din, do-
čim je v našem podjetju še vedno
300 din.

Vzemimo še jajčni in druge li-
kerje, ki so v našem podjetju cenejši
za 240 din pri litru od imenovane
restavracije.

Čudimo se, kje so člani dobili te
cene, saj so vendar napisane na ce-
nikih tako kot navajamo. Kateri
izmed teh je tako pravičen in kaj
je pričakoval od tega, ko je hotel
potrošnike razburiti z neresničnimi
podatki.

Ce pogledamo cene prehrane na
Pošti in jih primerjamo s cenami v
drugih nam enalnih podjetjih, ugotov-
vimo, da so pri nas znatno nižje,
kar nam povedo gostje, ki prihajajo
od drugod.

V članku je tudi nesramen napad
na domače, to je na uslužbence v
tem podjetju čes, da imajo za 70 din
kosilo, večerjo za 50 in to še celo
njihovi svojci. Svojci od gostinskih
delavcev so sicer nekateri res abo-
nirani, ki pa plačajo toliko kot
vsak drug abonent in sicer s 30 %
popusta, za kar je tudi vroča kri
čes, da razliko plača potrošnik pri
pijači. Če bodo vsi zahtevali, bo-
mo pa abonentom zaračunavali celo
vsoto in tako reševali problem
družbene prehrane. Gostinski delav-
ci imajo res tako ceno za prehrano
kot je navedeno in tudi ne more
biti drugače. Nikoli se nismo spo-
tikali ob ugodnosti, ki jih nudijo
druga podjetja svojim delavcem,
kot je na primer regres za letni do-
pust in podobno. Vemo, odgovor bo
kaj enostaven. »Dajte pa še vi,«
ne da bi kdo pomislil, da gostinski
delavec ne more rednega letnega
dopusta izrabiti v sezoni, ko je
največ dela, da takrat ko ostali po-

živajo (uživajo zasluženi počitek),
mora ta najbolj delati. Dopust je
možno koristiti tudi pozimi, bo
morda kdo dejal. Tudi to je res.
Ali je to vseeno?

Žal se Svet za blagovni pro-
met, ni omejil v razpravi samo na
področje, ki je nekako v njegovi
pristojnosti, to je vprašanje cen. —
Spustil se je celo tako daleč, da je
začel posegati tudi v »notranje od-
nose« v kolektivu, nagrajevanje de-
lavcev in drugo. Mnenja smo, da
naj si ta prihrani te skrbi in stvar
prepusti kolektivu, ker se nam zdi,
da smo sami zmožni urediti vse po-
trebno. Če pa tega ne bomo zmogli,
bomo pa prosili za pomoč pri ure-
ditvi »notranjih odnosov« forum,
ki je za to nekako odgovoren, se-
stavo tarifnega pravilnika bomo v
tem primeru poverili Zavodu za or-
ganizacijo dela v Kranju, kontrolo
o poslovanju v podjetju pa prepu-

stimo za to sposobnim ljudem. Iz
tega je razvidno, da Svet s tem ne
bo imel dela.

Mnogo je kritike tudi zaradi po-
strežbe. V članku je navedeno, da
je postrežba slaba, da na mizah ni
prtov, da ni higienično in podobno.
Vemo da je temu tako. Tudi to
vemo, da prti so na mizah vsaj v
restavraciji POSTA, da so ti čisti
kolikor se to le da. Vemo tudi to,
da sanitarne naprave niso take,
kot bi morale biti, posebno strani-
šče v ZELENICI, ki pa ni samo za
goste, pač pa je javno in mora ta-
ko gostinsko podjetje imeti in pla-
čati čistilko za vse in ob vsaki uri.
Postrežba res še ni taka kot bi mo-
rala biti. Težko je, ker ni kadra,
ker je ta preslabo plačan in pre-
malo upoštevan. Pristopili smo tu-
di k izobraževanju tega, kar ni po-
ceni. Istočasno se pa vprašujemo,
(Nadaljevanje na 3. str.)

Pomagajmo jim v boju za svobodo

Pred nedavnim je v Cankarjevem domu predaval o
Alžiriji in današnjih razmerah v njej alžirski študent KA-
MAL MADAOU.

Pred nabito polno dvorano nam je nazorno prikazal
razmere v tej okupirani afriški deželi, hkrati pa nam je
orisal vse težave in grozote, skozi katere se prebija al-
žirski narod. Bolje si bomo lahko predstavili velike žrtve
Alžireev, če vemo, da je Kamal Madaoui star šele trin-
dvajset let in je bil že štiri leta borec alžirske narodno-
osvobodilne fronte. Bil je dvakrat ranjen in nato je s po-
narejenim potnim listom odšel v Francijo, kjer so ga tudi
preganjali in je zato zbežal v Nemčijo, kjer pa tudi ni
mogel ostati. Zbežal je v Svico, kjer je dobil zveze z Ju-
goslavijo in pred devetimi meseci prišel k nam, kjer sedaj
študira geografijo. Zanimivo je to, da se je v teh mesecih
zelo dobro naučil slovenščine. V pogovoru je dejal, da je
v Sloveniji prvič občutil, kaj je svoboda in da je tu prvi-
krat lahko vse povedal, kar ga je težilo. Kamal je poudaril,
da Alžirci izmed evropskih držav cenijo le Jugoslavijo, ker
občutijo njeno pristno moralno pomoč, vse več pa dobivajo
od nas materialne pomoči, za kar so nam izredno hvaležni.

Spontani aplavzi v Cankarjevem domu so izpričali, da
tudi Tržičani sočustvujemo z Alžirci in jim želimo samo
— SVOBODO!

V Gostinskem podjetju gre težko

Po viharjih dneh, ki so nastali med Občinskim ljudskim odborom in Gostinskim podjetjem, se je stvar za enkrat le pomirila, vendar je še vedno odprtih nekaj vprašanj, ki jih bo treba v najkrajšem času dokončno rešiti.

Kot smo bralce seznanili v prejšnji številki, je Svet za blagovni promet sklenil z odločbo zopet uvesti v gostinstvu kontrolo in evidenco cen ter ukiniti postrežnino za toliko časa, dokler v Gostinskem podjetju ne bodo uredili notranjih odnosov. Kmalu nato se je sestal delavski svet podjetja skupaj s predstavniki Sveta za blagovni promet, na zasedanje pa sta prišla tudi sekretar sindikata gostinskih delavcev tov. Plazar in tajnik Gostinske zbornice za kranjski okraj tovariš Bine Leber.

Tu so natančno analizirali sklep Sveta za blagovni promet in se pogovorili o težavah, ki so v Gostinskem podjetju.

Po večurni burni debati so sprejeli nekaj načelnih sklepov, ki so jih že, ali pa jih še bodo uvedli, da bi izboljšali postrežbo in s tem upravičili uvedbo postrežnine. Predvsem gre tu za večjo higieno v gostinskih lokalih in tudi za osebno higieno strežnega osebja.

Postrežnine ne bodo zaračunavali pri točilnih pultih, ker se tu gostje ne zadržujejo dolgo in tudi postrežba ne more biti solidna. Ostala pa bo postrežnina tam, kjer imajo za to pogoje, to je predvsem v kavarni in restavraciji. Pri pošti.

Delavci Gostinskega podjetja so navedli vrsto težav, s katerimi se gostinci srečujejo. Manjša gostinska podjetja, kot je naše, so odvisna od grostov, ki pogosto spreminjajo cene in zato morajo zviševati cene tudi v Gostinskem podjetju, kar pa upravičeno razburja potrošnike.

Veliko težav imajo tudi zaradi zastarelosti lokalov, ki so zelo slabo opremljeni, poleg tega pa pogosto nastopajo okvare na napravah, ki precej bremene podjetje.

Je vrsta težav, ki se vsakodnevno pojavljajo in jih skuša kolektiv čimprej rešiti, za modernizacijo in za boljše ter lepše gostinske lokale pa se trudi tudi Občinski ljudski odbor, ki je za razvoj in obnovo Gostinskega podjetja vložil že veliko denarja.

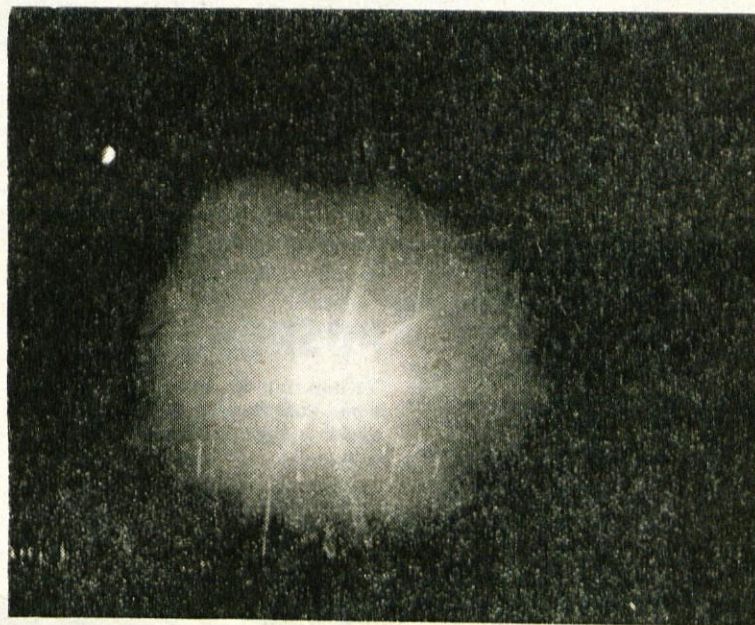
Skoraj polovico sonca je že zakrila luna, ljudje skozi temna stekla opazujejo sonce (Slikal VE)

SONČNI MRK

V sredo, 15. februarja, je bil v naših krajih delen sončen mrk, ki smo ga Tržičani opazovali v Kovorju ali v Brezjah pri Tržiču. Vreme je bilo za ta pojav izredno lepo in smo mrk opazovali od začetka do konca. Vse šole so organizirale skupinske ogledе mrka, kjer so učencem učitelji ob pojavu samem razlagali, kako nastane ta naravni pojav.

Veliko Tržičanov je ta dan že zgodaj pihotelo proti Bistrici in takrat, ko je vijoličasta svetloba začela padati na zemljo, so vsi utihnili in premišljevali — kaj ko bi sonce za vedno potem nelo?

Svetloba sonca je hitro slabela — (Slikal VE)

Postrežnina in cene v gostinstvu

(Nadaljevanje z 2. str.)

kdo bo pristopil k izobraževanju nekaterih gostov, ki so v veliki meri tega zelo potrebni. Vedeti moramo, da je gostinski delavec tudi človek in da ravno tako želi kulturnega gosta kot ta kulturno in solidno postrežbo.

Vedno in povsod se sliši, da gostinstvo ni urejeno, vsaj v Tržiču ne, da ni opremljeno kot bi moralo biti. Če poberemo članek, natančneje ugotovimo po eni strani: v gostinstvu je vse zanič, plače slabe, sanitarne naprave in njihovo vzdrževanje slabo, kader nesposoben, oprema v gostinskih prostorih pod kritiko in podobno. Po drugi strani pa: cene, postrežnina. Ali ni vsakemu pametnemu človeku jasno, da je vse to, kar se zahteva od gostinstva, vezano z velikimi stroški. — Od kje dobiti sredstva? Od kje dobijo sredstva druge gospodarske organizacije za rekonstrukcije, če vzamemo nam sorodna trg. podjet-

ja? Menimo, da je odgovor enostaven. Prigospodari si jih.

Iz vsega navedenega se vprašamo: Ali ima gostinsko podjetje v Tržiču res samo slabe lastnosti? Če se hočemo spomniti stanja gostinstva dve leti nazaj in pregledamo in to objektivno, stanje danes ali se vam ne zdi, da je pa le nekaj napredovalo. Kdo mislite je pri tem sodeloval? Mi gostinci, če poleg nas omenimo še ObLO, ki je kupil stavbo in katero je bilo treba vso preurediti, odnosno je še treba precej sredstev za obnovo. Ali si moremo misliti, da tako podjetje, ko zasluži toliko kritike kot naše, da še sploh obstoja, da sploh lahko napreduje, da je v minulem kratkem času lahko porabilo 24 milijonov kredita, katerega mora odplačevati z lastnimi sredstvi, da je predvidelo za prihodnje leto še 30 milijonov za preureditev na Pošti za tujske sobe, ureditev kanalizacije in sanitarnih naprav, da se je

postrežba tudi znatno izboljšala, in da smo med tistimi podjetji, ki imajo največjo izbiro hrane in pijače, če pomislimo, da pred enim letom nisi dobil drugega kot golaž — in podobno. Če je naše gostinsko podjetje vse to napravilo v enem letu, kar mora vsak pošten državljani priznati, je ta kolektiv sposo-

ben voditi tako podjetje. Naša dolžnost kot kolektiva je, da se bori-mo za dvig gostinstva v vsem pogledu tudi o nagrajevanju kadra, ki je bil do danes najslabše plačan, čeravno je ta najtrši oreh tržiške komune.

Vedno smo pripravljeni sprejeti kulturno in dobronamerno kritiko, ne dovolimo pa tako nesramnega napada na vodstvo in cel kolektiv ker vemo, da nismo samo slabi.

Kolektiv Gostinskega podjetja

Končno - televizija

Pred tednom so tehniki in inženirji RTV iz Ljubljane montirali »Na Gradu« sprejemne in oddajne antene, s čimer so omogočili, da sedaj tudi v Tržiču in nekaterih okoliških vaseh spremljamo televizijski spored. Takoj po montiranju anten so se že pojavile na strehah televizijske

sprejemne antene. Žal pa je v našem mestu izmed gostincev nabavil televizijski aparat samo Vinko Košir, medtem ko v ostalih lokalnih poslušamo lahko le radijske sprejemnike. Ker je prenos programa zelo dober, bi se v lokalnih televizijski sprejemniki hitro izplačali saj bi s tem privabili več gostov.

Ekonomska srednja šola v Tržiču

Tržič že nekaj let pogrša zadostno število ekonomsko izobraženega kadra. Kot v industrijskih poklicih, tako se kaže tudi na ekonomskem področju težnja, izpopolniti vrzeli z domačim kadrom. To ima več prednosti. Z zaposlovanjem delovne sile iz drugih krajev so v zvezi pač razni problemi, med katerimi stanovanjski ni ravno na zadnjem mestu. Drugo pa je to, da je v tržičkih gospodarskih organizacijah in raznih zavodih dokaj ljudi s precejšnjo prakso v ekonomskem poslovanju. Njihov dosedanje znanje bi bilo treba le še dopolniti s teorijo, ga poglobiti in urediti in Tržič bi tako pridobil na lepem številu dobrega, ekonomskih poslov večjega kadra.

Potrebe narekujejo ustanovitev srednje ekonomske šole. Organizacijske posle pa bo vodila tržička Delavska univerza. Tako za začetek. V nadaljnjem razvoju pa obstajajo možnosti za večji razmah ekonomske šole. Študij v oddelku za odrasle obsega šest semestrov. Traja torej tri leta. Ob koncu vsakega semestra opravljajo slušatelji kolokvije, na katerih pokažejo osvojeno znanje. Začetek prvega semestra se predvideva v začetku julija. Delo v drugem semestru se bo pričelo jeseni in trajalo do konca tega leta. Predavanja v prvem semestru štejejo 18 ur, ki bodo razporejene na 4 dni in to verjetno: ponedeljek, torek, četrtek, petek in bodo v poznih popoldanskih urah. Študij v prvem semestru obsega poleg splošnih predmetov naslednje strokovne predmete: gospodarsko poslovanje, računovodstvo, gospodarska matematika, blagovnanstvo s tehnologijo. V petem in šestem semestru se študij razveji v tri smeri: komercialni oddelk, računovodski oddelk in bančni oddelk. Slušatelji si lahko izberejo smer po zanimanju in po potrebi znanja, ki odgovarja njihovemu delovnemu mestu.

Interesantom bi ob vpisu radi povedali še tole: Izkušnje kažejo, da se mnogi ljudje vključijo v razne vrste izobraževanja odras-

lih, toda ko naletijo na prve ovire, ko študij od njih zahteva resen napor, često odpadejo od izobraževanja. To ne vpliva ugodno niti na slušatelja samega niti na kolektiv, kateremu je pripadal po svojem študiju. Še posebno neodgovorna bi bila taka nepremišljena neresnost ob vpisu v ekonomsko šolo. Vsak naj trezno presodi svoje možnosti za študij in računa s tem, da se bo v času študija le marsikdaj treba odreči prostemu času. Vsak interesent naj po dobrem premisleku, trdni odločitvi nato pri študiju zares vztraja.

Ob tem bi radi osvetlili še drugo stran: težak je namreč predvsem začetek. Ko pa človek premosti prve ovire, študij lepo steče. Zato ne kaže postati malodušen ob prvi zadregi.

Sola se mora finančno sama vzdrževati. Zato bo potreben določen mesečni prispevek za posameznega slušatelja. Vendar s šolanjem v domačem kraju odpadejo prevozniki in drugi stroški, kar znatno poceni študij tako za gospodarske organizacije, ki šolajo člane svojega kolektiva, kakor tudi za posameznika.

Počastili smo spomin na dr. Franceta Prešerna

Osmega februarja smo počastili spomin na dr. Franceta Prešerna, tega velikega duha slovenskega naroda. Za uvod k proslavi je pevski zbor Svoboda pod vodstvom dirigenta **Otona Zazvonila** zapel dve pesmi, ki so jih uglasbili na Prešernovo besedilo, potem pa je bilo v okviru Delavske univerze predavanje: Romantika v besedi, sliki in glasbi. Predavali so profesorji **Roblek, Batista in Pribošič**, ki so prikazali glavne značilnosti dobe, v kateri je živel in ustvarjal Prešeren. K proslavi in predavanju je prišlo veliko ljudi saj je bila dvorana statistike BPT nabito polna.

Pri tem se pa vprašamo, ali je prav, da je taka pomembna proslava v tako majhni dvorani, v kinodvorani pa prav isti večer

nastopajo Zadovoljni Kranjci? Kdo je ponesel slovensko besedo v svet, po kom ljudje za našimi mejami bolj cenijo Slovence?

Ne zavračamo nastopov zabavnih ansambljev, saj smo Tržičani radi veseli, vendar v takih dneh bi pač morala biti proslava v kinodvorani, ansambel pa naj bi prišel gostovat kak drug dan.

SVEČANE PROSLAVE ZA 20 LETNICO VSTAJE

Pri Občinskem odboru SZDL in odboru ZB je bil imenovan poseben odbor, ki bo skupaj s svojimi komisijami pripravil vse prireditve in proslave v počastitev dvajsetletnice vstaje. Pri odboru obstojajo programska, propagandna in finančna komisija.

Katere dneve bomo najbolj svečano počastili?

Proslavljati bomo začeli že kar 8. marca, ko bo Dan žena. Potem sledi 6. april, ko bo dvajset let, odkar so Nemci napadli Jugoslavijo in 27. april — ustanovitev Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Mladina bo svečano počastila rojstni dan maršala Tita, ki je obenem Dan mladosti, potem pa je važen datum za Tržičane — 26. junij, ko so na ta dan pred dvajsetimi leti ustanovili na Veternem prvo tržičko četo.

4. julija je Dan borcev in 22. julija Dan vstaje. Ta dva dneva sta določena za Republiško in okrajno proslavo, katerih se bomo Tržičani polnoštevilno udeležili.

Predvidevajo, da bo največja občinska proslava v naši občini 5. avgusta, ko praznujemo občinski praznik.

Podroben načrt proslav in prireditev bomo še naknadno objavili.

RAZPIS

Delavska univerza Tržič razpisuje vpis v I. letnik ekonomske srednje šole, oddelk za odrasle. Vpisovanje bo 27. februarja 1961 od 8. do 12. ure in popoldne od 17. do 18. ure v prostoru Delavske univerze (poslopje Občinskega ljudskega odbora, prejšnji prostor komiteja ZK Tržič).

Pogoji:

1. V ekonomsko srednjo šolo se lahko vpišejo le tisti, ki imajo dovršeno obvezno osnovno šolo.
2. Nadalje se lahko vpišejo vsi, ki so dokončali vajensko šolo in opravili zaključni izpit.
3. Pogojno se lahko vpišejo tudi tisti, ki nimajo dovršene obvezne osnovne šole. Vendar bo o njihovem sprejemu v šolo odločala posebna komisija z ozirom na število vpisanih slušateljev. Do konca tega leta mora tak slušatelj opraviti izpite na osnovni šoli, sicer ne bo mogel nadaljevati študija v III. semestru.
4. K vpisu prinesite zadnje šolsko spričevalo.
5. Pred vpisom naj se vsak prijavljeneec pogovori v svoji gospodarski organizaciji glede poravnave šolnine.

POSREDOVANJA

Kdor mi preskrbi kuhinjo in sobo, dobi 50.000 din nagrade. — Naslov dobite v Turističnem društvu.

Našel sem prstan. — Več se pozive v Turističnem društvu.

Karel Kraveer

Spomini iz dražgaške bitke

Dobro sem vedel, da te smučine niso bile partizanske, ker jih je bilo preveč. Popolnoma jasno sem slišal pokanje pušk in detonacije bomb na Mošenjski planini, zato sem se počasi in še bolj oprezno pomikal naprej. Ponovno sem naletel na več svežih smučin. Vedno močnejše sem slišal streljanje in ker bi bila vsaka nadaljnja pot brezsmiselna, sem se splazil na rob čistine in pogledal v smer pokanja. Opazil sem velik dim, ki je bil večji, kot dim navadnega ognja, ali dim iz dimnika. Na vso naglico sem se vrnil k svoji skupini in povedal tovarišem, kaj sem videl. Pozneje smo izvedeli, da so nemški smučarji obkolili in zažgali kočjo na Mošenjski planini.

Ker so bili Nemci močni in so nadaljevali s preganjanjem, smo uvideli, da tako ne gre več naprej in naše vodstvo je sklenilo, da se razformiramo na več manjših skupin, ki naj bi se prebila vsaka na svoj sektor. Javil sem se v enoto, ki naj bi se prebila preko vse Jelovice do Bohinja. V tej grupi nas je bilo najmanj in spominjam se le še nekaj imen, kot so Franc Biček, Tone Dežman, Žvan iz Gorij pri Bledu, Benedičič z Jesenic, neki Lojze, čevljar iz Begunj, Švagelj iz Primorske ter neki medicinec iz okolice Kranja, ostalih imen se pa ne spominjam več.

Le počasi smo napredovali v visokem snegu. Bili smo brez hrane, le nekaj sladkorja je imel vsak. Med

potjo smo večkrat naleteli na smučine, kajti Nemci so preiskali vso Jelovico in požgali vse planšarske in oglarske kočje, da bi nam onemogočili toplo zavetje. Vsakdo je gazil globok sneg le nekaj metrov, potem ga je zamenjal drugi borec. Vsak se je izgubljal v svojih mislih, vendar smo menda vsi mislili — kaj če nas sedaj odkrijejo Nemci; kako se bomo borili, ko nas je tako malo? Kljub vsem nadčloveškim naporom nas je Franc Biček, ki je prevzel vodstvo grupe, venomer bodril in dobra volja je takrat pomenila več kot hrana.

Med potjo smo zvedeli, da se bomo pri Mrzlemu studencu srečali z Jeseniško grupo. Ko smo se približali Mrzlemu studencu, smo res vi-

deli luč, ki nam je vlila novih moči. Patrolo, ki se je bližala stavbi, je vodil Biček. Tik pred stavbo se oglašal rezek glas »Halt!« Bil je nemški stražar. Takoj nato so zagrmeli strelji. Za hip smo vsi obstali kot vkopani, kot da so nam noge primrzle v snegu. Imeli smo še toliko moči, da smo se hitro umaknili iz nemške bližine.

Vrnili smo se po izhojeni stezi in zavili na planino Slamniki. Tu smo se precej živčno posvetovali — kaj sedaj? Nabrali smo nekaj suhljadi in zakurili ogenjček. V menažkah smo raztopili nekaj snega, vrgli v toplo vodo nekaj smrekovih vejic in še tisto malo sladkorja. Vsak je dobil par požirkov in to je bila naša zadnja hrana. Spoznameli smo se, da je tudi ta mala skupinica prevelika in da ne smemo ostati skupaj, vsaj čez zimo ne. Botci iz zgornjesavske doline so vztrajali, da bodo ostali na tem terenu, ostali pa naj pač storimo, kar vemo in

Kongoškega otroka bodo vzeli v rejo

Jugoslovani z vsem srcem podpiramo borbo Kongožanov za svobodo. Ta prijateljska čustva smo izkazali, ko smo ogorčeno protestirali proti ubijalcem predsednika Lumumbe, izkazujemo pa jih tudi sedaj, ko smo preko Rdečega križa ponudili Kongu pomoč in pripravljenost, da vzamemo v oskrbo njihove nepreskrbljene otroke.

Prvi naš občan, ki je poslal prijavo glavnemu odboru Rdečega križa Jugoslavije je MATO MEZEK, tekstilni tehnik iz Bombažne predilnice in tkalnice.

»KAKŠNE POGOJE IMATE, DA STE SE ODLOČILI SPREJETI KONGOŠKEGA OTROKA?«

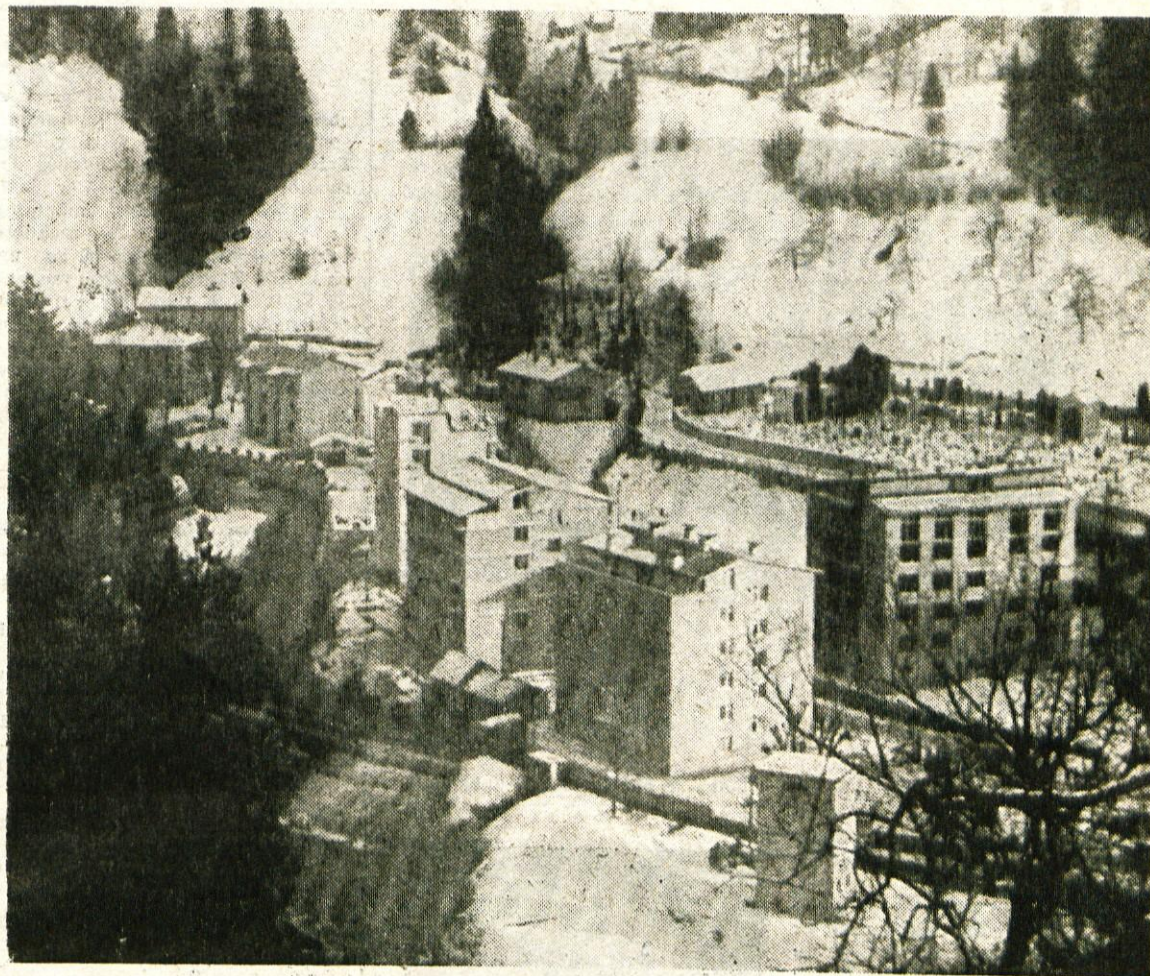
»Mislim, da je prvi pogoj pristno prijateljsko čustvo in sočustvovanje s tem narodom.

V družini nas je pet, poleg žene in dveh otrok še teta in vsi prebivamo v dveh sobah in kuhinji. Kljub temu upamo najti prostora še za ubogega otroka, ki okuša vse grozote kolonialističnega nasilja. Naša družina bo, če bo otrok prišel, dostojno poskrbela zanj, tako da bo po odhodu iz Jugoslavije v že osvobodeno domovino odnesel s seboj najlepše spomine!«

»ZAKAJ PA STE SE ODLOČILI ZA TO DEJANJE?«

»Že od vsega začetka zasledujem vsa poročila o dogodkih v tej deželi in sem dosleden privrženec politiki, ki jo je vodil premier Lumumba. Vseskozi sem premišljeval, kako bi tudi jaz mogel pomagati temu narodu, sedaj pa se mi je ponudila skromna prilika, ki jo bo naša družina skušala uresničiti.«

Tovariš Mato se boji samo tega, kako bo otrok prenesel veliko

V prihodnjih petih letih bo zraslo v občini še več takih naselij

razliko v temperaturi, vendar upa, da bo s počasnim prevozom v naše kraje tudi to šlo.

Kaj naj zapišemo kot komentar k temu plemenitemu dejanju?

Drugega ne moremo, kot: **POSNEMAJTE DRUŽINO MATA MEZKA IN TUDI VI POMAGAJTE IZCRPANEMU NARODU, KI SI NE ŽELI DRUGEGA KOT SVOBODO!**

OPOZORILO

V Tržiskem vestniku, št. 24 z dne 29. decembra 1960 smo pozvali vse tiste posestnike, ki so si prilastili pred 6. aprilom 1941 državna zemljišča ali zemljišča agrarnih skupnosti, da takoj prijavijo ta prilastena zemljišča,

Zaradi olajšanja postopka pri prijavljanju parcel in površine zavzetega zemljišča so izdelane posebne tiskovine, v katere bo lahko vpisal vsak prizadeti posestnik ob pomoči obč. uslužbenca vse potrebne podatke.

Samo tisti posestniki, ki bodo prijavili prilastena zemljišča, za katera ne plačujejo davkov, lahko računajo po izvršenem sodniškem postopku, da postanejo lastniki teh zemljišč.

Zaradi potrebne katastrske odmeritve zemljišč je potrebno, da posestniki zamejičijo prilastena zemljišča z betonskimi mejniki.

Da bo postopek prijavljanja hitrejši, pozivamo prizadete posestnike, da se javijo na občini:

1. posestniki iz k. o. Sv. Katarina v sredo, 1. marca 1961 dopoldne in popoldne;
2. posestniki iz k. o. Sv. Ane v sredo, 8. marca dopoldne in pop.
3. posestniki iz k. o. Bistrice v sredo, 15. marca dopoldne in pop.
4. posestniki iz k. o. Leš v sredo, 22. in 29. marca dopoldne in popoldne;
5. posestniki iz k. o. Kovorja in Zvirč v sredo, 5. aprila dopoldne in popoldne;
6. posestniki iz k. o. Križev in Tržiča v sredo, 19. aprila dopoldne in popoldne;
7. posestniki k. o. Ziganje vasi v sredo, 26. aprila dopoldne in popoldne;
8. posestniki iz k. o. Seničnega v sredo, 3. maja dopoldne in pop.

Oddelek za finance
ObLO Tržič

znamo. Na Slamnikih smo se razšli in ostalo nas je le trinajst, brez hrane. Komandant Biček je stopil pred nas in trdo dejal: »Tovariši, drugega izhoda ni, kot da se preko Jelovice vrnemo v bližino Kranja, ter poskušamo dobiti zvezo s kakšno drugo skupino.«

Dobro smo vedeli, da se brez hrane ne moremo podati na tako dolgo in naporno pot, ki bi v najboljšem primeru trajala tri dni. Nemci so kontrolirali vse vasi ob podnožju Jelovice in kogar so osumili, da ima zveze s partizani, so mu požgali hišo, moške pa pobili. Biček je dejal, da je bolje, če poginemo, zadeti od švabskih krogel, kot pa, da zmrznemo v snegu na Jelovici. Torej v vas po hrano! Najbližja vas je bila Kupljenik. Nekaj nas je previdno odšlo z nahrbtniki in naperjenimi puškami v vas. Drugi borci so ostali na robu gozda, da bi nas s strelji opozorili na nevarnost in nas ščitili, če bi se morali umikati iz vasi. Nismo poznali vasi in ljudi, pa smo se zato razdelili, po dva sta šla v hišo. Ko sva s tovarišem vstopila v prvo hišo, sva našla v prostorni kmečki izbi ženo in moža. Obstala sta kor okamenela, žena pa se je od strahu sesedla. Ker sva puško še vedno

imela naperjeno, se mož ni niti premaknil. Brž sva mu povedala, kaj hočeva in šele tedaj je odprl usta in naju za božjo voljo prosil naj hitro zapustiva hišo. Še ni minilo pol ure, odkar so Nemci v njegovi hiši delali preiskavo in bi utegnili biti še v vasi. Brž nama je dal velik hleb kruha in prekajeno svinjsko stegno in že sva zapustila hišo. Tudi ostali tovariši so prinesli nekaj hrane. Po tej akciji smo videli, da nam ljudje v vasi niso sovražni, pač pa živijo v bojazni, ki so jo jim vcepili Nemci. Pot preko Jelovice je bila tudi to pot izredno težavna, vendar smo le v nekaj dneh prišli do Besnice.

Pri kmetu, ki je imel nekaj hrane Cankarjevega bataljona, smo se za nekaj dni ustavili. Zabil nas je v hlev in smo dva dni samo počivali. Tretji dan je začel kmet upravičeno jadikovati, da ljudje v vasi nekaj sumijo in da nekateri že nekaj šušljajo. Nestrpno smo pričakovali noči, ko pa se je znočilo, pa smo se zgubili v noč. Šli smo kar po cesti, ko pa smo tik pod cesto zagledali opuščeno žago, je Biček odločil, da bomo tu nekaj časa ostali. Drug za drugim smo stopali proti majhni izbi, obrnjeni pa smo bili od žage proč, tako da je zgle-

dalo, kot da je nekdo žago zapuščal. Ponoči smo pustili nekoga na straži, mi pa smo močno kurili štedilnik, tako da bi ostalo toplo še čez dan, ko nismo smeli kuriti. Ko se je zdaniilo, se je tudi stražar umaknil v izbo in v prijetni toploti smo vsi zaspali. Pozneje smo zvedeli, da so Nemci takoj po našem umiku napravili pri tistem kmetu preiskavo. Oddelek Nemcev pa je marširal mimo žage in dobro, da nismo imeli straže, ki bi prav gotovo alarmirala še druge borce. Pri belem dnevu in v visokem snegu se ne bi imeli kam umakniti in to bi se za nas lahko usodno končalo.

Takoj naslednjo noč smo se premaknili v Berjakovo kočjo pod Šmarjetno goro in se tam zadržali več dni, dokler nismo dobili zveze s terenom. Ponovno smo se razdelili v dve skupini. Manjšo, v kateri nas je bilo le pet, je vodil Lojze iz Begunj. Krenili smo preko Sa-Save in se na Visokem združili z edinico, ki je bila v hiši mlinarja Tina Koklja, ki je bil ves predan našemu gibanju ter se je še tisti mesec, skupno s pomočnikom, pridružil naši skupini.

Konec

Vesela pustovanje

Veselo pustno razpoloženje je letos trajalo polne štiri dni, vse od pustne sobote pa do srede, ko so končno ob »splošnem žalovanju« pokopali Pusta.

V nedeljo je priredilo Društvo prijateljev mladine maskarado za naše najmlajše, potem pa so se zvrstili tudi učenci višjih razredov.

Vse najbolj posrečene maske so dobile lepe nagrade.

V torek pa je bila tradicionalna pustna povorka, ki jo prireja Turistično društvo. Letos je bilo vreme prirediteljem izredno naklonjeno in zato je bila udeležba mask velika. Najboljša je bila zopet godba, ki je dobila tudi prvo nagrado, ugajali pa so še posrečeni Indijanci in vrsta drugih originalnih mask.

Ljudje so se od srca nasmejali Lomljanom, ki so priredili kar svojo povorko skozi Tržič. Z vsakoletnimi pustnimi povorkami se Tržič uvršča med mesta, ki so že zaslovela po teh pustnih karnevalih in povorkah.

Godba je požela največ aplavza in smeha

Tudi takih orjaških mask ni manjkalo

Anton Costa

Potovanje na Kreto IN OBISK OLYMPIJE

Cesta med Pyrgosom in Olympio je asfaltirana in speljana skozi rahlo valovito nižino med polji, oranževci in oljkami.

SLEDNJIČ V SVETISCU SPORTA

Od gimnazijskih let dalje sem si želel enkrat videti Olympijo. Sedaj sem jo zagledal v družbi prijateljev in razgledanih sopotnikov. Z nekako pobožnostjo smo obiskali najprej »Olimpijski muzej«, v katerem hranijo redke, ali zato tem bolj dragocene likovne stvaritve starih umetnikov, ki so nekoč krasile sveti oljčni gaj Altis ob rečici Alfios, kjer je bilo nekoč športno središče. Med umetninami sta najlepši Praxitelesov Hermes z otrokom Dionysos in Paioniosova boginja Nike. Od muzeja smo nato stopali mimo »Olimpijskega žrtvenika« na mestu nekdanjega gimnasiona in dorskega stebra, pod katerim je pokopano srce Pierra de Coubertina. Na stebru so v novi grščini napisane besede: »Helada (Grčija) je postavila ta

steber v trajen spomin na obnovo olimpijskih iger (leta 1896), ki naj služijo neprestanemu moralnemu in telesnemu izpopolnjevanju športnikov; pod steber je spoštljivo pokopala srce Pierra de Coubertina v zahvalo za vse to, kar je bil storil za obnovo olimpijskih iger.« Med razvalinami nekdanje slavne Olympije, ki so jih povzročili hudi potresi, povezani z vremenskimi neizodami, smo si ogledali ostanke nekdanjega Zeusovega templja, v katerem je stal nekoč znamenit kip boga Zeusa, delo slavnega kiparja Fidije (Phidias), templja Here, ki ga cenijo kot najstarejši grški tempelj; palestre; stadiona in hipodroma (konjskega dirkališča in tekališča); zakladnic; stoā (lope, v kateri so modrovali); Zeusovega oltarja; kopalnic; Leonideona, gostišča za častne goste in poznejše nekdanje manjše krščanske bazilike, ki je bila zgrajena na mestu, kjer je imel kipar Phidias svojo delavnico. Same olimpijske igre so bile v stadionu, oziroma hipodromu od 776. leta pred našim štetjem na

Dvoboj Tržič : Trbovlje

Radiotelevizija Ljubljana v zadnjem času prireja oddaje, kjer poslušalci dveh mest tekmujejo v spoznavanju oddaj iz njenega sporeda. Zvrstilo se je že več takih dvobojev, pred kratkim pa so Tržičanom napovedali dvoboj Trboveljčani. — Tekmovali bomo v soboto, 4. marca, Tržičani v Tržiču, Trboveljčani pa v Trbovljah.

V tekmovalstvu lahko sodelujejo vsi poslušalci v dvorani. Vprašanja so kratki magnetofonski posnetki važnejših oddaj, naloga tekmovalcev pa je, da uganajo, iz katere oddaje je bil ta posnetek. Zato poslušajte vse važnejše oddaje v večernem sporedu od šestnajstih popoldne pa do desetih zvečer. S tem boste lahko pripomogli k čimboljšemu našemu nastopu in enakovredni borbi s Trboveljčani. Zmagovalec dobi lepo nagrado, in sicer kak poznan ansambel RTV, ki gostuje v kraju zmagovalca, ves izkupiček ostane organizatorjem tekmovalstva to pa so ponavadi organizacije SZDL ali LMS. Torej, borimo se za zmago in vestno poslušajmo vse važnejše radijske oddaje.

Tovarna obutve PEKO Tržič sprejme v delovno razmerje

1. NABAVNEGA REFERENTA V NABAVNEM SEKTORJU
2. VODJO IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA ALI REFERENTA ZA IZOBRAŽEVANJE
3. REFERENTA ZA DELOVNE ODNOSE V KADROVSKEM ODDELKU
4. 5 NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV ZA ZUNANJA DELA
5. PROBAJALCO V POSLOVALNICI B V TRŽIČU

POGOJI:

- ad. 1. znanje nemškega jezika
 - ad. 2. višja strokovna ali pedagoška šola
 - ad. 3. srednja strokovna izobrazba
 - ad. 4. kvalificirana trgovska pomočnica
- Prijave sprejema kadrovski oddelk tovarne do popoldne izpraznjenih delovnih mest.

Za pomoč zaslužiš kľofuto

Na članek, ki je pod tem naslovom izšel v Vestniku 9. II. 1961, odgovorjam naslednje.

15. I. letos, okrog 18. ure zvečer, sva se z ženo vračala z nedeljskega sprehoda. V Bistrici je s sankami zavozil v naju Dušan Meglič s tako silo, da naju je zbil po tleh in sva oba obležala nezavestna. Ko so me dvignili in sem bil še v nezavestnem stanju, sem baje enkrat udaril Pangeršiča, ki mi je med drugimi prišel na pomoč.

Vsega dogodka pa se z ženo nisva zavedla, temveč sem to zvedel

vsaka štiri leta do leta 193 po našem štetju, ko jih je rimski cesar Teodozij ukinil. Pomenile so plemenita tekmovalstva in mirna obdobja med Grki. Zmagovalci so bili skromno obdarovani z lovorjelim, oziroma oljčnim vencem, zato pa jih je slavila vsa Helada. Naj tu še omenim, da so Grki za olimpijske igre v Rimu kaj lepo uprizarili ves nekdanji glavni potek iger na seriji svojih olimpijskih znamk. In eno tako serijo sem si kupil za trajen spomin na obisk svetišča športov.

SLOVO

Videli smo mnogo. Grki so do nas Jugoslovancev prav prijazni in se radi razgovarjajo, čeprav imaš občutek, da prevladuje značilni sredozemski trgovski duh. Največ uporabljamo lahko v Grčiji francosčino in angleščino, v pristaniščih tudi precej italijanščino, dočim pride v poštev nemščina le v trgovinah in turističnih pisarnah. Lepo smo se poslovlili od grške zemlje, še bolj pa od »Drine« in »Vrbasa« s Tartaglijevo koračnico iz »Male Floramy«. S to smo tudi zapluli ob vrnitvi v naš Split, mesto, o katerem pravijo Dalmatinci »Ca ja Londra (Kaj je London) prema Splitu gradu.«

še le čez dva dni, ko so mi to povedali drugi ljudje. Še isti dan sem se potem Pangeršiču opravičil in mu obrazložil svoje nezavestno stanje.

Kolikor pa mi je znano, nama je najbolj pomagal Janko Markič iz Bistrice, ki naju je z avtom odpeljal na ambulantno in šel iskat zdravnika na Ravne. Njemu sem tudi na tem mestu dolžan izraziti zahvalo.

Prav zaradi vsega tega me je omenjeni članek zelo razburil. Ako je bil kdo upravičen do javne pritožbe v časopisu, sva bila midva z ženo, ki je bila tako močno poškodovana, da so jo morali prepeljati v bolnišnico.

Čudim se, da ni bilo nič napisane o povzročiteljih nesreče. Zgle, da, da nadebudna mladina dela kar hoče in lahko ogroža varnost mirnih sprehajalcev. Zakaj ni torej nikogar, ki bi to hotel videti in pokazal na pravega krivca v tem primeru. Nazadnje ostane umazan tisti, ki je bil oškodovan.

Jože Hleblj

KRI SO DALI

Naslednji krvodajalci so v zadnjem času dali kri na Golniku: Franc Tyrovsky, Tovarna kos; Vinko Ribnikar, občina; Anton Hribar, BPT; Franc Slapar, Lepenka; Andrej Nunar, BPT; Marija Zupančič, BPT; Adolf Kokalj, Runo; Nežka Debevc, BPT; Vladimir Goltez, BPT; Stanka Cundrič, BPT; Marija Adamič, BPT; Doroteja Goltez, BPT; Antonija Kenda, BPT; Poldka Loborec, BPT; Helena Mravlj, BPT; Silva Stritih, Zdravilišče Golnik; Cilka Ribnikar, Zdravilišče Golnik; Janko Ropret, ZLIT in Ferdinand Kramar, Peko.